

Hans Völlmar, van bosbouwer tot dendro- logisch verzamelaar

Wilt u in het kort vertellen wie u bent, hoe oud u bent en waar uw arbeidzaam leven uit bestond.

Ik ben Hans Völlmar, 84 jaar, bosbouwer en eigenaar van het Beemster Arboretum. Ik studeerde tropische bosbouw aan de toenmalige Landbouwhogeschool Wageningen en behaalde mijn diploma in 1953. Tijdens mijn studie liep ik een half jaar stage bij een Timbercompany in het westen van de Verenigde Staten. Na mijn afstuderen emigreerde ik naar Brazilië waar ik vele jaren in de bosbouw werkte. In 1961 keerde ik terug naar Nederland en ging werken bij IBM Nederland, achtereenvolgens als 'systems engineer', salesman, directeur van het IBM Opleidingscentrum en ten slotte als directieassistent. In 1972 ging ik over naar Hoogovens om daar de toenemende automatisering in organisatorisch opzicht te begeleiden. Organisatieaspecten van de automatisering werd mijn specialiteit en ik publiceerde op dit gebied 13 boeken en 22 artikelen. Ook werkte ik vele jaren als docent op dit terrein en ik was 10 jaar voorzitter van de examencommissie van het Exameninstituut voor Informatica. De laatste 10 jaar van mijn werkzame leven was ik zelfstandig organisatie consultant en adviseerde

ik bedrijven en overheidsinstellingen. Toen duidelijk werd dat er steeds meer juridische aspecten bij de automatisering kwamen ben ik in deeltijd rechten gaan studeren aan de VU in Amsterdam. In 2004 kreeg ik mijn bul. Ik ben ook nog 4 jaar gemeenteraadslid in de Beemster geweest en hielp in 2010 de gemeente Beemster met het opstellen van een lijst van beschermenswaardige bomen op erven en in tuinen.

Waar komt de passie voor de dendrologie vandaan? Wie of wat heeft u tot dendroloog gemaakt? Welke mensen hebben u geïnspireerd en zijn grote voorbeelden geweest?

Mijn vrouw Jetske en ik wilden buiten wonen

Hans Völlmar, van bosbouwer tot dendrologisch verzamelaar

Foto: Koos Slob

en we kochten eerst een kleine boerderij met 1400 m² grond in Noord Beemster. We waren toch niet zo gelukkig met die boerderij, er moest veel aan opgeknapt worden. In 1971 konden we een oud tuinbouwbedrijf met woning kopen op 2 ha grond. We begonnen met het planten van een windsingel type bosplantsoen. Dat is hard nodig hier in het vlakke land van de Beemster. Ik kwam in contact

niet meer. Als oude man leef ik met de bomen. Als ik buiten in het arboretum ben, en dat gebeurt elke dag, dan beseft ik hoe heerlijk het is om tussen 5000 bomen te leven! Dat maakt me blij. Het houdt me actief, nog dagelijks ben ik bezig met snoeien, met plannen maken, enzovoort. Momenteel leggen we de laatste hand aan een monumentale ingang van ons arboretum, dat moet dit jaar gereed komen. Er

Wat ik ontzettend leuk vind om te doen zijn groepsrondleidingen door het arboretum.

Dat gebeurt zo'n 10 keer per jaar.

met Ton Schiphorst in Wageningen. Bij hem ging ik ander materiaal kopen, onder andere coniferen. Op suggestie van Ton Schiphorst werd ik in 1972 lid van de NDV. Daar heb ik veel geleerd van de excursies en de buitenlandse reizen. Velen hebben mij geïnspireerd waaronder de beroemde Doorenbos.

Voor welke planten heeft u een speciale passie en hoe is dat gekomen?

Nou ja een speciale passie, dat weet ik eigenlijk niet. De Juglandaceae boeien me, we hebben hiervan de Nationale Plantencollectie. Van *Pinus* hebben we de Nederlandse plantencollectie, zo'n 65 verschillende botanische soorten. Maar we verzamelen eigenlijk van alles. Op dit moment, na 41 jaar verzamelen, hebben we ongeveer 2500 taxa en is het Beemster arboretum één van de grote verzamelingen houtige gewassen in Nederland. Dat wil zeggen dat alleen de collecties van arboretum Belmonte in Wageningen, het Von Gimborn arboretum in Doorn en Trompenburg tuinen & arboretum in Rotterdam groter zijn. Ik houd er van bomen hoog op te snoeien, je zou kunnen zeggen de 'beroepsdeformatie' van een bosbouwer ...

Hoe kijkt u terug? Heeft uw dendrologische hobby u gegeven wat u graag wilde of heeft u daarin ook teleurstelling ervaren?

Als je boven de 80 komt wordt het leven eenzaam, vrienden zie je minder of helemaal

zijn ook kopzorgen. Bijvoorbeeld hoe krijgen we na onze dood een goede beheerder. Dat is onontbeerlijk wil het Beemster Arboretum kunnen blijven bestaan.

Wat is het aller leukste of meest opmerkelijke dat u heeft meegemaakt?

Wat ik ontzettend leuk vind om te doen zijn groepsrondleidingen door het arboretum. Dat gebeurt zo'n 10 keer per jaar. Ik begin dan met een inleidend verhaaltje van een half uur in het ontvangstgebouw en daarna is er een rondwandeling door het park van circa anderhalf uur. Na afloop zijn mensen enthousiast, komen naar me toe en zeggen dat. Dat vind ik zalig, dan gloei ik van binnen. Ik realiseer

Het welkomstbord van het Beemster Arboretum

Foto: Koos Slob

me dan dat ik het dus goed doe! Voor mij is dat elke keer weer een hoogtepunt.

Wat is het vervelendste in uw herinnering?

Da's niet zo snel te zeggen. Misschien de ruzie die ik heb met het Hoogheemraadschap vanwege het te stijl uitdiepen van de sloten, met name aan de bewonerskanten. Daardoor zakt de grond weg.

Er is nog iets dat ik vervelend vind. Ik heb in de loop der jaren nogal wat windsingels geplant bij mensen. En als ik dan na enkele jaren kom kijken zijn sommige heel enthousiast en staat alles er goed bij. Maar soms is er een hovenier geweest die van alles uit zo'n windsingel heeft gehaald onder het motto 'die doen 't hier niet'. Onterecht overigens, en dat ergert me.

Nu we het toch over teleurstellingen hebben: ik vind de bosbouwers een ingedutte club geworden. De gemeenschappelijke excursie met de NDV in 2011 werd door zegge en schrijve drie bosbouwers bezocht ... Dat doet pijn, dat is een grote teleurstelling, zeker voor mij als bosbouwer.

Vindt u het belangrijk om uw kennis, ervaring en enthousiasme met anderen te delen?

Ik doe niet anders! Dat is m'n passie, ik vind het heel belangrijk. Ik vind het heel plezierig als mensen me bijvoorbeeld vragen een beplantingsplan te maken voor hun land. Voor diverse landeigenaren van meerdere hectaren in Frankrijk heb ik beplantingsplannen gemaakt. Heel leuk werk.

Als u opnieuw kon beginnen, zou u dan weer de keuze voor de dendrologie maken?

Ik zou het niet als hoofdberoep doen. Oorspronkelijk wilde ik houtvester worden, maar het is anders gelopen. Nu ben ik houtvester in het klein met een heel ander accent: veel verschillende soorten bomen. We hebben alles, grond, opstallen en opstanden in een stichting ondergebracht. Bomen overleven ons immers vele malen. □

Hans Völlmar bij de dikste boom in zijn arboretum, de door hem geplante Zilveresdoorn (*Acer saccharinum* 'Laciniatum')

Foto: Koos Slob